

Warszawa, 25 czerwca 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24947.

Kl. ~~12 i, 18.~~

12 i, 17/32

Otto Röhm
(Darmstadt, Niemcy).

Sposób wytwarzania trwałych preparatów z wielosiarczków potasowców.

Zgłoszono 27 lutego 1936 r.

Udzielono 7 maja 1937 r.

Pierwszeństwo: 1 kwietnia 1935 r. (Niemcy).

Wielosiarczki potasowców znalazły w technice rozmaite zastosowanie, między innymi do zwalczania szkodników. Jednakże zastosowanie tych wielosiarczków jest ograniczone małą ich trwałością zarówno w stanie stałym, jak rozpuszczonym.

Proponowano już utrwalanie roztworów wielosiarczków potasowców przez dodawanie do nich związków rozpuszczalnych, np. cukrów, alkoholi, gliceryny i t. d. Spośród tych dodatków jedynie gliceryna znalazła zastosowanie techniczne. Natomiast inne materiały, zalecane jako dodatki, wykazują zaledwie słabe działanie utrwalające.

Obecnie wykryto, że wielosiarczki potasowców można doskonale utrwaląć zwią-

kami rodanowymi. W tym celu można stosować wszystkie rozpuszczalne rodanki z wyjątkiem rodanku amonowego, który, jak wiadomo, ulega zmianie pod działaniem alkaliów.

Wytwarzanie wielosiarczków może się odbywać zwykłymi metodami, np. przez stapianie siarczków z siarką albo przez gotowanie siarki w roztworach siarczków. Soli rodanowej można dodawać do wielosiarczku potasowcowego albo też do roztworu wielosiarczku.

Wielosiarczek potasowca może być stosowany jako taki albo w połączeniu z innymi materiałami suszącymi lub rozcieńczającymi, np. z mydłem. Można np. wytwarzać mieszaniny wielosiarczku pota-

sowcowego ze sproszkowanymi mydlami handlowymi, a także z mydlami żywicowymi, i do tych mieszanin podczas ich wytwarzania włączać rodanki działające utrwalałaco. Soli tych można dodawać do poszczególnych składników mieszaniny również przed zmieszaniem. Można np. wytwarzać proszki suche, łatwe do opakowania i przewozu a także dawkowania.

Przykład I. 64 części siarczku sodowego krystalicznego stapia się w wodzie krystalizacyjnej i gotuje z 33 częściami sproszkowanej siarki, aż do jej rozpuszczenia. Do mieszaniny reakcyjnej wprowadza się 10 części rodanku potasowego.

Przykład II. 100 części wielosiarczku potasowcowego wytworzonego według przykładu I albo w inny sposób miesza się z 3 częściami rodanku sodowego i mieszaninę reakcyjną miesza się w ugniatarce z 500 — 900 części mydła, np. proszku mydlanego lub mydła żywicznego.

Przykład III. Stapia się 65 części krystalicznego siarczku sodowego i 8,5 części rodanku sodowego, po czym stopioną masę zagotowuje się z 26,5 części siarki. Do gotowego wielosiarczku wprowadza się po-

dwójną ilość mydła. Taki produkt suchy można rozpuścić w 30 — 50-ciokrotnej ilości wody i stosować do rozpylania na rośliny napadnięte przez szkodniki.

Przy użyciu soli rodanowych w myśl wynalazku można z łatwością wytwarzać produkty suche, zdatne do sprzedaży. Najprościej jest postępować w ten sposób, że mieszaninę wielosiarczku i rodanku potasowego suszy się w próżni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania trwałych preparatów z wielosiarczków potasowców, znamienny tym, że wielosiarczki zadaje się związkami rodanowymi z wyjątkiem rodanku amonu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że do wielosiarczków potasowcowych oprócz rodanków dodaje się środków suszących lub rozcieńczających, np. mydeł.

Otto Röhm.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.